

3. w powiecie kłodzkim:

- 1) z miasta Duszniki-Zdrój obszary miejscowości Dolina, Wapienniki, Zielone Ludowe o łącznej powierzchni 801 ha i włącza się je do gromady Łężyce,
- 2) z miasta Kudowa-Zdrój obszary miejscowości: Brzozowie, Bukowina Kłodzka, Jakubowice, Pstrązna, Słone i część obszaru miejscowości Czeramna o łącznej powierzchni 2.118 ha i włącza się je do gromady Lewin Kłodzki,

4. z miasta Lubań w powiecie lubańskim:

- 1) obszar lasu o nazwie „Lubański Wielki Las” o powierzchni 717,43 ha i włącza się go do gromady Platerówka,
- 2) obszar użytków rolnych wraz z kompleksem gruntów PGR Pisarzowice o powierzchni 163,71 ha i włącza się go do gromady Uniegoszcz,

5. w powiecie lubińskim:

- 1) z miasta Chocianów obszar o powierzchni 605,48 ha i włącza się go do gromady Trzebnice,
- 2) z gromady Trzebnice część obszaru wsi Chocianowiec o powierzchni 6,07 ha i włącza się ją do miasta Chocianów,

6. z miasta Bierutów w powiecie oleśnickim miejscowość Karwiniec o powierzchni 2.602,20 ha i włącza się ją do gromady Bierutów,

7. z miasta Trzebnica w powiecie trzebnickim grunty PGR Sady o powierzchni 118,17 ha i włącza się je do gromady Trzebnica w tymże powiecie,

8. z miasta Ziębice w powiecie ząbkowickim obszar gruntów o powierzchni 310,74 ha i włącza się go do gromady Ziębice w tymże powiecie,

9. w powiecie złotoryjskim:

1) z miasta Chojnów:

- a) z północno-wschodniej części terenu miasta obszar gruntów o powierzchni 21,19 ha i włącza się go do gromady Biała,
- b) z południowo-wschodniej części terenu miasta obszar gruntów o powierzchni 162,06 ha i włącza się go do gromady Chojnów,

2) z gromady Chojnów części obszarów miejscowości Goliszów, Michów i Konradówka o łącznej powierzchni 36,67 ha i włącza się je do miasta Chojnów.

§ 2. Szczegółowe określenie przebiegu granic miast, o których mowa w § 1, ustali Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej we Wrocławiu zarządzeniem opartym o uchwałę Wojewódzkiej Rady Narodowej nr II/7/69 z dnia 23 października 1969 r. Zarządzenie wymaga ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

302

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 listopada 1969 r.

w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego wykonywanego na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi za granicą.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Międzynarodowym przewozem drogowym, zwanym dalej w skróceniu międzynarodowym przewozem, jest w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, wykonywany na obszarze Polski przewóz:

- 1) osób i ich osobistego bagażu oraz sprzętu turystycznego i sportowego osobistego użytku zarejestrowanymi za granicą autobusami i przyczepami autobusowymi,
- 2) ładunków zarejestrowanymi za granicą ciężarówkami i przyczepami,

jeżeli droga danego przewozu przekracza granicę Państwa.

2. Za międzynarodowy przewóz (ust. 1) uważa się również przejazd pojazdu próżnego.

§ 2. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przewozu, którego droga przekracza granicę Państwa, wykonywanego zarejestrowanymi za granicą:

- 1) samochodami osobowymi i ich przyczepami oraz motocyklami,
- 2) przyczepami ciężarowymi lub zespołami jezdnyimi złączonymi z kontenerami, ciągnionymi na obszarze Polski przez pojazdy samochodowe zarejestrowane w Polsce.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się również do przejazdów, których droga przekracza granicę Państwa, wykonywanych przez zarejestrowane za granicą:

- 1) samochody specjalne, które ze względu na swą konstrukcję przeznaczone są do innego celu niż przewóz pasażerów lub ładunków, określone w § 5 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 7, poz. 40),
- 2) autobusy i samochody ciężarowe oraz ich przyczepy, przekraczające granicę Państwa jako przedmioty importu lub jako eksponaty międzynarodowych targów, wystaw i pokazów urządzanych na obszarze Polski — pod warunkiem okazania w granicznym urzędzie celnym przez osoby kierujące tymi pojazdami dowodu uczestnictwa lub odpowiednio poświadczonego dokumentu przewozowego.

§ 3. 1. Wykonywanie międzynarodowego przewozu pojazdami samochodowymi wymaga — z wyjątkiem wypadków określonych w § 9 — uprzedniego uzyskania zezwolenia w trybie ustalonym przepisami niniejszego rozporządzenia lub postanowieniami umów międzynarodowych, jeżeli umowy te nie zwalniają od obowiązku uzyskania zezwolenia.

2. Udzielenie zezwolenia (ust. 1) może być uzależnione od stosowania w tym zakresie zasady wzajemności przez właściwe władze kraju przewoźnika ubiegającego się o zezwolenie.

§ 4. Warunkiem dopuszczenia zagranicznego przewoźnika do wykonywania na obszarze Polski międzynarodowego przewozu jest posiadanie uprawnienia do prowadzenia transportu samochodowego w kraju rejestracji pojazdu.

§ 5. Przewoźnik wykonujący międzynarodowy przewóz obowiązany jest:

- 1) stosować się do przepisów niniejszego rozporządzenia,
- 2) przestrzegać obowiązujących na obszarze Polski przepisów, a w szczególności przepisów o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych oraz o obowiązkowym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych,
- 3) udostępniać upoważnionym organom administracji państwowej kontrolę wykonywanego przewozu w zakresie określonym w pkt 1 i 2.

§ 6. 1. Wykonywanie międzynarodowego przewozu stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia nie upoważnia do podejmowania przewozu, który rozpoczyna się i kończy na obszarze Polski.

2. W uzasadnionych wypadkach może być dopuszczony przewóz, o którym mowa w ust. 1, na warunkach określonych w zezwoleniu.

§ 7. 1. Międzynarodowy przewóz osób ciężarowymi pojazdami samochodowymi poza kabiną kierowcy jest zakazany, z wyjątkiem przewozu określonego w § 9 ust. 1 pkt 4 lit. a), c), d).

2. Przewóz osób w autobusie (przyczepie autobusowej) jest dozwolony tylko na miejscach siedzących, z wyjątkiem wypadków określonych w § 12 ust. 4.

§ 8. Kierowca autobusu i ciężarowego pojazdu samochodowego obowiązany jest zgłosić w granicznym urzędzie celnym dla celów statystycznych dane dotyczące wykonywanego przewozu w zakresie i w sposób ustalony przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 9. 1. Nie wymaga się zezwolenia na:

- 1) nieregularny międzynarodowy przewóz:
  - a) osób autobusami posiadającymi do 15 miejsc siedzących łącznie z miejscem kierowcy,
  - b) ładunków samochodami ciężarowymi o dopuszczalnej ładowności do 1,5 tony włącznie;
- 2) nieregularny międzynarodowy przewóz zorganizowanej grupy osób autobusami, pod warunkiem że:
  - a) jako przewóz tranzytowy lub okrężny odbywa się bez prawa pozostawiania osób na obszarze Polski lub zabierania osób z tego obszaru (przewóz „przy drzwiach zamkniętych”) albo
  - b) grupa osób przewożona jest tylko w jednym kierunku — na obszar Polski lub z tego obszaru — w kierunku zaś przeciwnym następuje przejazd autobusu próżnego;

stosowanie tych przepisów może być uzależnione od przestrzegania w tym zakresie zasady wzajemności w stosunku do przewoźników polskich przez właściwe władze kraju przewoźnika obcego, wykonującego przewóz na obszarze Polski;

- 3) międzynarodowy przewóz ciężarowymi pojazdami samochodowymi i przyczepami:
  - a) eksponatów i wszelkiego rodzaju inwentarza żywego i martwego, przeznaczonych na międzynarodowe targi, wystawy, konkursy, zawody i inne międzynarodowe imprezy, odbywające się na obszarze Polski — pod warunkiem okazania w granicznym urzędzie celnym dowodu uczestnictwa lub odpowiednio poświadczającego dokumentu przewozowego; przepis niniejszy dotyczy wywozu powyższych przedmiotów, jeżeli przeznaczone są dla tego samego wystawcy lub uczestnika danej imprezy,

b) sprzętu i urządzeń przeznaczonych do wykonania zdjęć filmowych i telewizyjnych lub nagrań radiowych na obszarze Polski,

c) rzeczy przesiedlenia,

d) zwłok;

4) międzynarodowy przewóz osób i ładunków wykonywany:

a) między przylegającymi do siebie pasami granicznymi obszaru Polski i obszaru jednego z sąsiadujących państw, w związku z pracami rolnymi prowadzonymi na obszarach tych pasów granicznych przez obywateli sąsiadujących państw,

b) tranzytem przez obszar pasa granicznego w zakresie i na warunkach ustalonych w porozumieniu właściwych organów Polski i sąsiedniego państwa,

c) niezarobkowo w celach gospodarczych na obszarze małego ruchu granicznego odbywającego się na podstawie zawartej przez Polskę umowy międzynarodowej,

d) pojazdami samochodowymi urzędów celnych sąsiadującego państwa, których wjazd na obszar Polski następuje służbowo.

2. Nie wymaga się zezwolenia na wjazd na obszar Polski próżnego pojazdu samochodowego, mającego zastąpić pojazd, który uległ awarii na tym obszarze, pod warunkiem złożenia na granicy przez przewoźnika oświadczenia o powstaniu awarii.

3. W razie przewozu określonego w ust. 1 pkt 2 lit. a) w autobusie powinna znajdować się osteplowana przez urząd celny przy wjeździe na obszar Państwa imienna lista przewożonych osób, którą należy okazać w urzędzie celnym przy wyjeździe.

4. Zwolnienie od zezwolenia na przewóz określony w ust. 1 pkt 2 lit. a) obejmuje również przewóz w przyczepie ciężarowej, ciągniętej przez autobus, sprzętu przeznaczonego do wyłącznego użytku przewożonych osób.

§ 10. Zwolnienie od obowiązku uzyskiwania zezwolenia na wykonywanie określonego rodzaju międzynarodowego przewozu lub uzyskanie zezwolenia na taki przewóz nie zwalnia przewoźnika:

- 1) od obowiązku uzyskania zezwolenia dopuszczającego odchylenia od obowiązujących w Polsce przepisów przewozowych i przepisów ruchu drogowego, dotyczących w szczególności dopuszczalnych wymiarów i ciężarów pojazdów użytych do przewozu i przewożonych ładunków,
- 2) przy przewozie materiałów wybuchowych i innych materiałów niebezpiecznych — od przestrzegania przepisów obowiązujących przy przewozie tych materiałów.

Rozdział 2.

Prowadzenie międzynarodowej linii autobusowej.

§ 11. 1. Przez prowadzenie międzynarodowej linii autobusowej rozumie się wykonywanie regularnego przewozu osób autobusami, zgodnie z ustalonym rozkładem jazdy, pomiędzy określonymi miejscowościami położonymi za granicą a takimi miejscowościami położonymi na obszarze Polski, w których zezwolenie dopuszcza pozostawianie i zabieranie podróżnych.

2. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do regularnego przewozu osób autobusami, wykonywanego przez obszar Polski, bez pozostawiania na nim i zabierania podróżnych (przewóz tranzytowy).

§ 12. 1. Szczegółowe warunki prowadzenia międzynarodowej linii autobusowej określa zezwolenie.

2. Zezwolenie może dopuszczać sezonowe wykonywanie przewozu (w określonych porach roku).

3. Posiadacz zezwolenia może użyć do przewozu na linii autobusowej dowolnego autobusu (przyczepy autobusowej) odpowiadającego warunkom zezwolenia.

4. Zezwolenie może dopuścić przewóz podróżnych w autobusie również na miejscach stojących na linii autobusowej łączącej miejscowości położone na obszarze określonym w konwencji turystycznej.

§ 13. 1. Podanie o zezwolenie na prowadzenie międzynarodowej linii autobusowej powinno zawierać następujące dane:

- 1) nazwę, siedzibę i adres przewoźnika (numer telefonu, dalekopisu, adres telegraficzny),
- 2) określenie autobusów przewidzianych do obsługi linii autobusowej i liczbę miejsc dla podróżnych w każdym autobusie,
- 3) projektowaną linię autobusową (nazwę, trasę i przejście graniczne),
- 4) miejscowości na obszarze Polski, w których mają być pozostawiani i z których mają być zabierani podróżni,
- 5) miejsca zatrzymania autobusu na posiłki, noclegi, wypoczynek lub zwiedzanie,
- 6) okres (okresy) wykonywania przewozu,
- 7) częstotliwość dzienną i tygodniową projektowanych kursów autobusowych w obu kierunkach jazdy,
- 8) projektowaną datę uruchomienia linii autobusowej,
- 9) termin ważności zezwolenia.

2. W podaniu należy uzasadnić celowość uruchomienia linii autobusowej oraz dołączyć do niego:

- 1) proponowane warunki umowy przewozu podróżnych,
- 2) proponowane stawki taryfy osobowej i bagażowej,
- 3) uwierzytelnione tłumaczenie na język polski dokumentu uprawniającego przewoźnika do wykonywania zarobkowego (publicznego) przewozu podróżnych autobusami w kraju rejestracji pojazdów.

§ 14. Posiadacz zezwolenia (§ 12 ust. 1) obowiązany jest:

- 1) uruchomić linię autobusową w terminie ustalonym w zezwoleniu,
- 2) przestrzegać zakresu i warunków udzielonego zezwolenia, w szczególności stosować ustalone warunki umowy przewozu podróżnych i ustalone stawki taryfowe,
- 3) przestrzegać rozkładu jazdy,
- 4) legitymować się wobec organów kontroli i organów celnych uwierzytelnionym odpisem lub fotokopią zezwolenia,
- 5) podawać do publicznej wiadomości, w sposób określony w zezwoleniu, na jeden miesiąc przed wprowadzeniem:
  - a) warunki umowy przewozu,
  - b) cennik opłat przewozowych,
  - c) rozkład jazdy,
- 6) zawiadomić organ, który udzielił zezwolenia, o zamiarze zaniechania prowadzenia linii autobusowej, co najmniej na jeden miesiąc przed zamierzonym terminem zaniechania.

§ 15. Zmiana zakresu lub warunków prowadzenia międzynarodowej linii autobusowej wymaga zezwolenia organu, który udzielił zezwolenia na prowadzenie linii.

Rozdział 3.

Wykonywanie wahadłowego międzynarodowego przewozu osób.

§ 16. Przez wykonywanie wahadłowego międzynarodowego przewozu osób rozumie się przewóz autobusami zza granicy, w ustalonej liczbie jazd, zorganizowanych grup osób do określonej miejscowości na obszarze Polski na pobyt turnusowy i powrotny przewóz z granicę tych grup osób po

zakończeniu kolejnych pobytów, przy czym pierwsza jazda powrotna autobusu i ostatnia jazda docelowa mogą być różne.

§ 17. 1. Szczegółowe warunki wykonywania wahadłowego międzynarodowego przewozu osób określa zezwolenie.

2. Do wahadłowego międzynarodowego przewozu osób stosuje się przepisy § 9 ust. 3 i § 12 ust. 3.

§ 18. Podanie o zezwolenie na wykonywanie wahadłowego międzynarodowego przewozu osób powinno zawierać następujące dane:

- 1) nazwę, siedzibę i adres przewoźnika (numer telefonu, dalekopisu, adres telegraficzny),
- 2) określenie autobusów przewidzianych do obsługi wahadłowego przewozu i liczbę miejsc w każdym autobusie,
- 3) miejscowość docelową przewozu,
- 4) przejście graniczne, przez które przewóz ma być wykonywany,
- 5) liczbę grup osób, które zamierza się przewieźć,
- 6) liczbę przejazdów autobusów tam i z powrotem,
- 7) okres (okresy), w którym przewozy mają się odbywać,
- 8) datę rozpoczęcia przewozu,
- 9) organizację turystyczną zapewniającą pobyt turnusowy dowożonych osób na obszarze Polski,
- 10) uwierzytelnione tłumaczenie na język polski dokumentu uprawniającego przewoźnika do wykonywania zarobkowego przewozu podróżnych autobusami w kraju rejestracji pojazdów.

§ 19. Posiadacz zezwolenia określonego w § 17 ust. 1 obowiązany jest:

- 1) przestrzegać zakresu i warunków zezwolenia,
- 2) legitymować się wobec organów kontroli i organów celnych posiadającym zezwoleniem,
- 3) zwrócić zezwolenie po upływie okresu ważności organowi, który go udzielił.

Rozdział 4.

Wykonywanie nieregularnego międzynarodowego przewozu osób.

§ 20. Przez nieregularny międzynarodowy przewóz osób rozumie się przewóz osób autobusem (przyczepą autobusową), wykonywany bez ustalonej relacji i częstotliwości ruchu pojazdu:

- 1) jako przewóz jednokierunkowy zza granicy na obszar Polski lub z tego obszaru z granicę,
- 2) jako przewóz okrężny lub tranzytowy.

§ 21. 1. Szczegółowe warunki wykonywania nieregularnego międzynarodowego przewozu osób określa zezwolenie.

2. Zezwolenie na wykonywanie nieregularnego międzynarodowego przewozu osób może uprawniać pod określonymi warunkami do wykonywania przewozu:

- 1) jednorazowego — w ciągu oznaczonego okresu czasu (zezwolenie jednorazowe),
- 2) wielokrotnego — w ustalonej liczbie jazd autobusu w ciągu oznaczonego okresu czasu (zezwolenie okresowe).

3. Do nieregularnego międzynarodowego przewozu osób okrężnego lub tranzytowego stosuje się przepis § 9 ust. 3.

4. Do posiadacza zezwolenia (ust. 1) stosuje się przepis § 19.

§ 22. Podanie o zezwolenie na wykonywanie nieregularnego międzynarodowego przewozu osób powinno zawierać następujące dane:

- 1) nazwę, siedzibę i adres przewoźnika (numer telefonu, dalekopisu, adres telegraficzny),

- 2) miejscowość docelową lub miejscowość, z której mają być zabrani podróżni, a przy przewozie okrężnym lub tranzytem — trasę przewozu,
- 3) przejście (przejścia) graniczne,
- 4) liczbę osób, które zamierza się przewieźć,
- 5) określenie autobusu, który ma być użyty do przewozu, i liczbę miejsc w autobusie, a przy przewozie wielokrotnym ponadto liczbęjazd.

Rozdział 5.

Wykonywanie międzynarodowego przewozu ładunków.

§ 23. Wykonywanie międzynarodowego przewozu ładunków obejmuje przewóz ładunków określonym ciężarowym pojazdem samochodowym (przyczepą ciężarową) zza granicy na obszar Polski i z tego obszaru za granicę albo tranzytem przez ten obszar.

§ 24. 1. Szczegółowe warunki wykonywania międzynarodowego przewozu ładunków określa zezwolenie.

2. Zezwolenie na wykonywanie międzynarodowego przewozu ładunków, w zależności od potrzeby, może uprawniać pod określonymi warunkami do wykonywania przewozu:

- 1) jednorazowego — w ciągu oznaczonego okresu czasu (zezwolenie jednorazowe),
- 2) wielokrotnego — w ustalonej liczbiejazd pojazdu w ciągu oznaczonego okresu czasu (zezwolenie okresowe),
- 3) regularnego — według określonej częstotliwości ruchu pojazdów w ustalonej relacji (zezwolenie stałe).

3. Określona w zezwoleniu przyczepa (naczepa) może być zastąpiona inną o wymiarach, ciężarze własnym, dopuszczalnym ciężarze całkowitym i nacisku na osie, nie przekraczających wielkości podanych w zezwoleniu.

4. Posiadacz zezwolenia stałego (ust. 2 pkt 3) może użyć do przewozu dowolnego ciężarowego pojazdu samochodowego (przyczepy ciężarowej), odpowiadającego warunkom zezwolenia.

§ 25. 1. Podanie o zezwolenie na wykonywanie międzynarodowego przewozu ładunków powinno zawierać następujące dane:

- 1) nazwę, siedzibę i adres przewoźnika (numer telefonu, dalekopisu, adres telegraficzny),
- 2) określenie pojazdu, który ma być użyty do przewozu (markę, typ, numer rejestracyjny, długość, szerokość, wysokość, ciężar własny, ładowność, nacisk najbardziej obciążonej osi pojedynczej lub podwójnej),
- 3) w razie przekroczenia dopuszczalnych wymiarów pojazdu (pkt 2) lub jego ładunku — wymiary pojazdu wraz z ładunkiem oraz proponowaną drogę przewozu,
- 4) przejście (przejścia) graniczne, przez które przewóz ma być wykonany,
- 5) rodzaj zamierzonego przewozu (przywóz, wywóz, tranzyt),
- 6) rodzaj i ciężar ładunku oraz jego właściwości szczególne,
- 7) odbiorcę (nadawcę) ładunku na obszarze Polski oraz miejscowość, w której ładunek ma być wyladowany (załadowany),
- 8) zamierzony termin przewozu lub okres, w ciągu którego przewóz ma być wykonany.

2. W podaniu o zezwolenie okresowe i zezwolenie stałe (§ 24 ust. 2 pkt 2 i 3) należy uzasadnić potrzebę wykonywania przewozu i zamiast danych określonych w ust. 1 pkt 6—8 podać:

- 1) w odniesieniu do zezwolenia okresowego:

- a) okres zamierzonego wykonywania przewozu,
- b) liczbęjazd,
- 2) w odniesieniu do zezwolenia stałego:
  - a) relację zamierzonego przewozu regularnego,
  - b) częstotliwość ruchu pojazdów w obu kierunkach przewozu w ustalonych okresach (tydzień, miesiąc),
  - c) termin rozpoczęcia przewozu.

3. Do podania o zezwolenie stałe należy również dołączyć uwierzytelnione tłumaczenie na język polski dokumentu uprawniającego przewoźnika do wykonywania zarobkowego przewozu ładunków w kraju rejestracji pojazdów.

§ 26. 1. Posiadacz zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu ładunków obowiązany jest okazywać na żądanie organów kontroli dokument przewozowy wystawiony na przewożony ładunek. Przepis ten dotyczy również przewoźnika wykonującego przewóz nie wymagający zezwolenia.

2. Do posiadacza zezwolenia (ust. 1) stosuje się przepis § 19.

Rozdział 6.

Warunki udzielania, cofania i kontroli zezwoleń na międzynarodowy przewóz.

§ 27. 1. Zezwolenia na międzynarodowy przewóz udziela i cofa Minister Komunikacji.

2. Minister Komunikacji wydaje również decyzje w sprawach zakazu wjazdu na obszar Polski (§ 30 pkt 2).

§ 28. Minister Komunikacji ustala wzory zezwoleń na wykonywanie międzynarodowego przewozu oraz wzory innych druków i formularzy stosowanych w tych sprawach, jak również sposób wnoszenia podań o zezwolenie na międzynarodowy przewóz i jednostki upoważnione do ich przyjmowania, wzory wymaganych przy tym przewozie dokumentów kontrolnych oraz sposób prowadzenia rejestracji i kontroli wydanych zezwoleń.

§ 29. 1. Kontrolę przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez przewoźników zagranicznych wykonują:

- 1) na przejściach granicznych — graniczne urzędy celne,
- 2) na drogach publicznych — inspektorzy gospodarki samochodowej, niezależnie od kontroli wykonywanej w tym zakresie przez organy Milicji Obywatelskiej.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności sprawdzenie:

- 1) przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia,
- 2) posiadania właściwego zezwolenia na międzynarodowy przewóz,
- 3) przestrzegania zakresu i warunków posiadanego zezwolenia,
- 4) przestrzegania przepisów ruchu na drogach publicznych.

§ 30. Nieprzestrzeganie zakresu i warunków wykonywania międzynarodowego przewozu, ustalonych przepisami niniejszego rozporządzenia, może spowodować w stosunku do przewoźnika — na stałe lub na czas oznaczony:

- 1) cofnięcie udzielonego zezwolenia na przewóz,
- 2) zakaz wjazdu pojazdu przewoźnika na obszar Polski.

Rozdział 7.

Przeplisy przejściowe i końcowe.

§ 31. Zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu, udzielone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, pozostają w mocy do dnia upływu ich ważności, jeżeli

nie zostaną wcześniej cofnięte na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 32. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 czerwca 1961 r. w sprawie udzielania zezwoleń na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zagranicznymi pojazdami samochodowymi (Dz. U. Nr 31, poz. 153).

2. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu pozostają w mocy dotychczasowe przepisy.

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Minister Komunikacji: *M. Zajtryd*

303

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 listopada 1969 r.

w sprawie powierzenia Sądom Powiatowym w Szczecinku i w Stargardzie Szczecińskim rozpoznawania spraw o rozwód.

Na podstawie art. 16 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się rozpoznawanie spraw o rozwód:

- 1) w województwie koszalińskim — Sądowi Powiatowemu w Szczecinku z okręgów Sądów Powiatowych w Szczecinku, Drawsku i Wałczu,

- 2) w województwie szczecińskim — Sądowi Powiatowemu w Stargardzie Szczecińskim z okręgów Sądów Powiatowych w Stargardzie Szczecińskim, Łobezie, Myśliborzu i Pyrzycach.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*

304

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 grudnia 1969 r.

w sprawie powierzenia Państwowym Biurom Notarialnym w Kazimierzy Wielkiej, Lwówku Śląskim, Miliczu i Nowej Rudzie prowadzenia ksiąg wieczystych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o przekazaniu państwowym biur notarialnym prowadzenia ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 41, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się prowadzenie ksiąg wieczystych:

- 1) z dniem 1 stycznia 1970 r.:
  - a) Państwowemu Biuru Notarialnemu w Kazimierzy Wielkiej, w województwie kieleckim — dla obszaru powiatu kazimierskiego,
  - b) Państwowemu Biuru Notarialnemu w Lwówku Śląskim, w województwie wrocławskim — dla obszaru powiatu lwóweckiego,
  - c) Państwowemu Biuru Notarialnemu w Miliczu, w województwie wrocławskim — dla obszaru powiatu milickiego,
- 2) z dniem 1 lipca 1970 r. Państwowemu Biuru Notarialnemu w Nowej Rudzie, w województwie wrocławskim — dla obszaru powiatu noworudzkiego.

§ 2. Tracą moc:

- 1) w terminie wskazanym w § 1 pkt 1 tego rozporządzenia:
  - a) § 1 pkt 21 lit. c), f) rozporządzenia Ministra Sprawie-

dliwości z dnia 24 grudnia 1964 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych (Dz. U. z 1965 r. Nr 1, poz. 3) w częściach dotyczących powiatów lwóweckiego i milickiego,

- b) § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 lutego 1967 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych, przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 6, poz. 24) w części dotyczącej powiatu kazimierskiego;
- 2) w terminie wskazanym w § 1 ust. 2 tego rozporządzenia — § 1 pkt 21 lit. d) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1964 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych, przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych (Dz. U. z 1965 r. Nr 1, poz. 3) w części dotyczącej powiatu noworudzkiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*